

PROFESSORAT DE L'INSTITUT BARRI BESÒS

LA SITUACIÓ ACTUAL RECLAMA RESPOSTES I HEM DE PASSAR A L'ACCIÓ

El dia 21 de desembre, tot el personal que treballa per a l'Administració pública catalana va assistir amb estupefacció a una retallada injustificada de les retribucions salarials, feta per sorpresa, amb premeditació i sense cap causa que la justifiqués.

Davant d'aquesta agressió i després de fortes pressions, van sorgir explicacions estranyes. Les nostres autoritats van acceptar i assumir el fet com a un error, segurament afectats per les mobilitzacions dels treballadors i en previsió d'una possible campanya de forta agitació social, acabades les vacances, i van corregir el desencert a finals del desembre. Tanmateix, les circumstàncies no han millorat i la crisi s'agreujarà.

Com a error, és històric i monumental i se n'haurien de derivar responsabilitats polítiques i econòmiques.

Davant d'aquests fets, el professorat de l'Institut Barri Besòs vol deixar constància de la gravetat dels esdeveniments, perquè, tot plegat, ha estat una agressió més als treballadors públics i perquè suposa l'inici d'un desastre laboral i professional per a tot el col·lectiu.

Aquesta crisi, considerada global, té una conseqüència també global: les autoritats europees, espanyoles i catalanes han decidit que els treballadors, petites i mitjanes empreses, autònoms, aturats, etc. paguin els deutes públics i privats.

Tots els col·lectius laborals n'estan afectats, i tots es comencen a mobilitzar. Els mestres i professors (Educació primària, Educació secundària, centres públics i centres concertats), davant d'aquest estat de coses, també s'han de mobilitzar.

El Claustre de l'Institut Barri Besòs fa una crida al professorat de Secundària, col·lectiu oblidat durant molts anys, que ha patit un empitjorament progressiu de les seves condicions laborals i professionals.

El professorat de Secundària és l'únic que pot parlar de l'ensenyament des de dins, des de les aules, des de l'experiència d'anys de docència. També des de la pressió i, moltes vegades, des del patiment de la feina. I és que aquells que dissenyen polítiques educatives gairebé no han passat per les aules: sindicats, partits polítics i mitjans de comunicació discuteixen i decideixen com ha de ser l'ensenyament. I, d'aquesta manera, el professorat mai no participa de com ha de ser l'ensenyament i la vida acadèmica.

Des de l'aplicació de la Reforma hem vist, any rere any, la vulneració dels nostres drets laborals, drets adquirits amb anys d'esforç i de dedicació, de les nostres condicions laborals, el fracàs escolar i educatiu, l'abandonament de l'escola pública, la segregació dels alumnes segons la classe social. Tot està cada vegada més i més decidit i regulat. La participació dels claustres a la vida del centre és ja gairebé anecdòtica. L'arbitrarietat i l'autoritarisme de determinades direccions converteixen els centres d'ensenyament en llocs d'obediència, i la

resignació substitueix, moltes vegades, la creativitat i la il·lusió en la tasca docent. La burocràcia presideix el dia a dia.

D'altra banda, el col·lectiu ha de suportar un desprestigi social, és culpabilitzat pels resultats escolars i, a més a més, es troba enfrontat a les famílies i a la societat, suposadament, per no respondre a multitud d'obligacions i funcions que tenen més a veure amb guarderies o centres penitenciaris que amb centres d'ensenyament.

Tanmateix, és el professorat qui, tot i les pressions que pateix, obté algun resultat dels alumnes, i aquest resultat és, en certa mesura, producte de les iniciatives individuals i col·lectives de cada Centre.

El llistat de reclamacions és llarg. A tall d'exemple:

- aules amb més de 30 alumnes
- retallades de plantilles any rere any.
- retallades de sou al professorat.
- augment de les hores lectives
- acomiadament de professorat interí.
- augment d'obligacions no docents i de tasques que no són pròpies del professorat, sinó de personal que hi hauria d'haver als instituts i que no hi és.

Ha arribat el moment, després de tants anys de resignació i de silenci, de parlar amb la nostra pròpia veu, sense intermediaris. El professorat de secundària ha de recuperar un conjunt de reivindicacions, concretar-les en plataformes i lluitar per elles.

Davant de les retallades i de les agressions, hem de reaccionar i comprometre'ns personalment i col·lectivament. Ens cal la solidaritat entre tots els sectors socials per defensar, sense complexos, davant de la societat i de l'administració, la situació del professorat i per promoure projectes educatius creatius i eficaços.

PROPOSTES PER A LA POSSIBLE PLATAFORMA REIVINDICATIVA

1- CONDICIONS LABORALS: - **Jornada de classes intensiva de les 8.00 a les 15.00 h.**

- Classes de 50 minuts
- Instituts oberts a les tardes per a activitats diverses
- Ratio de 25 alumnes com a màxim per classe
- 18 hores lectives i 24 de permanència als centres
- 2 hores de guàrdia per professor/a

2- REMUNERACIONS: No a les congelacions ni a les retallades. Som un col·lectiu que pateix, des de fa temps, la baixada real de les seves retribucions.

3-SUBSTITUCIONS: Immediatament després de produir-se la baixa mèdica del docent.

- 4- INTERINS: No a la retallada del professorat interí que ja ocupa ara una plaça real.
- 5- ATENCIÓ A LA DIVERSITAT: manteniment dels TIS, psicòlegs, vetlladors, etc.
- 6- ASSIGNACIONS ORDINÀRIES ALS CENTRES PER DAMUNT DEL NIVELL DE SUBSISTÈNCIA.
- 7- SUFICIENT PERSONAL D'ADMINISTRACIÓ I SERVEIS: no a cap retallada.
- 8- RECUPERAR LA PARTICIPACIÓ DELS CLAUSTRES EN LA GESTIÓ DEL CENTRE.

Barcelona, 18 de gener de 2011

Claustre de l' Institut Barri Besòs

Preguem que els claustres dels instituts que estiguin d'acord en fer algun tipus de mobilització es posin en contacte amb nosaltres mitjançant aquest correu electrònic:

professorsindignats@gmail.com